

Мусохибаи Давлатхӯча Назиров, доктори илмҳои фалсафа, аъзои Иттифоки нависандагон ва журналистони Тоҷикистон, сармухаррири газетаи «Шит» ба паҳлӯҳои норавшани раҳбарияти нахзат ва даст доштани Кабирӣ дар табаддулоти даруниҳизбӣ равшанӣ меандозад.

Агар ин кор собит шавад, шакке нест, ки собит мешавад, Кабирӣ на танҳо дар табаддулот, балки дар куштори С.А.Нурӣ низ даст дорад.

Ба ростӣ, барои мо нахзатиҳои собика нава маълум мешавад, ки бо кадом фиребгарии тамомӣ Кабирӣ бо пушти по задани гвардияи кӯхнаи нахзатӣ, роҳро на танҳо барои худ, балки оилаи сершумораш аз набераву абера сар карда то Бобои Тилло ҳамаро имтиёзхӯринахзат кард. Ақошаву Бибисорову Мухаммадтиллоу Рухуллоҷон ибни Кабирӣ ҳама элитаинахзат шуданд. Шахсиятҳои нахзатӣ, ки дар сарғаи ин ҳизб қарор доштанд, аз қабилани Навиду Сатторов Айёмиддину Саломов Абдулрасулу фарзандони Нурӣ ҳама пушти дарҳои кӯчаи Бохтар истоданду Кабирӣ бо он, ки заррае ҳам дар ин ҳизб сахм на дошт, садрнишину нухбаи ҳизб шуд.

Аз бозе ки Кабирӣ дар сари раҳти бемории Нурӣ муштари доимӣ шуд, нафароназдиқ ба Нурӣ инро медонистанду чандин бор ба Мухаммадҷони Нурбинобар манфиатадор ба марғ будани Нурӣ хабардор карданд. Чунончи, Д.Назирова зикр мекунад: «Суханони бачойи «моҳҳои июл-август» соли 2006 Нурӣ хеле бемор шуду ба хабаргириаш Мухаммадшариф Химматзода ва Мухиддин Кабирӣ омаданд, ки аввалин ҳам аз беморӣ ранҷ мебард. Нурӣ бо мушкилӣ сӯхбат мекард, аммо тавонист мавқеашро баён намояд, ӯ гуфт: «Умрам қам мондааст ва маро ояндаи ҳизб нигарон мекунад, метарсам, ки он аслиҳаи дастимансабпарастон ва муртадон нагардад!».

Оё Кабирӣ як нафари дорои тафаккури нимамаҳалии бо олудагиҳои биёбонӣ маҳлут метавонист, раиси як ҳизби парламенти гардад? Ба ҳеҷ ваҷҳ не. Кабири аалломатарош бо донишҳои сатҳи пасти шарқшиносӣ, зохирпараст ва тобеи нафси армонии омехта, ки маниши Кабирӣ ин ҳарфҳои ҳулосагирӣ мекунад, фақат метавонист, фарроши кӯчаи Бохтар шавад, вале ба ҳеҷ сурат нақши раҳбаринадошт. Дар ҳамин ҷо метавонем, нуқта бимонем. Нуқтаи ғафси тамат. Қоғазро омехтаи ҳарфҳои беҳуда вуҷуд насозем. Вале ҳамақатнигории Кабирӣ ва даст доштани ӯ дар табаддулоти ҳизбӣ ва давлатӣ маҷбур месозад, ки ба умқи фардии ин «сиёсатмадор»-и дингаро ва қотили Нурӣ бештар

зехн биронем. Зеро ки:

1. Кабирӣ мероси сулххоии собикаи нахзатро ба ду по ба замин зад ва аз ин хизби парлумонӣ ҳаракати террористии дар ҷустуҷуи Интерпол сохт ва табдил дод.
2. Ба иттиҳоди назари нахзатиҳои оддӣ, ки меҳостанд ба масири миллибаргарданд, Кабирӣ бо ҳонаводааш ҷунон зарбаи муҳлик зад, ки яке аъзои қаноти ҷангии нахзат «Ансорулло» шуд, дигарӣ насронӣ ғашт, сеюмӣ ахлитаҷайъю ва ҷорумӣ салафӣ. Панҷумӣ дар маҳбас.
3. Адами мудирӣ тамоми ҳайати шурои олии раёсати ин хизбро бинобар дастдоштан дар табаддулоти ҳарбӣ ба зиндон бурд. Гардонандаи ин таҳалуфот ва тақлифоти тафриқавӣ ҳама ба як вожа ифода меёбад: Кабирӣ.
4. Сармоӣ ину онро ҷамъ кард ва зад дар пояи девори ҳонаводааш. Воқеаҳои ахирмаълум агар намекарданд, ҳуни мардумро мемақид ва боз ҳам аз худ бутметарошид.
5. Пардаи асрор агар аз ҳувиҷати Кабирӣ бардорем, ҳодисаҳои аҷибӯ ғарибимаълум мешаванд. Ҷунончи, бо таҷа ба маълумоти нав ва бикри бойғониитаъриҳӣ маълум мегардад, ки амирсолорӣ ва манғитпарастӣ вабосмаҷигидӯстдорӣ ин аслбоҳта решаҳои қавӣ қавӣ доштааст. Нишонаҳои босмаҷигарӣ дар ҳар шаклу сурате дар рафтори муҳолифони ғурбатнишин эҳсос мешавад. Ин тарзи тафаккур пеш аз ҳама дар мафтуншавӣ ба ақоиди динӣ ва шиорпартоӣ подарҳаво зоҳир мегардад. Дар ин бозиҳои шайтанатӣ муқассир Кабирӣ мебошад.
6. Кабирӣ аз рӯйи аҳбори ҳалқаҳои ба ӯ наздик, ғароиши аз ҳад зиёд батаҷаммулпарастӣ ва зоҳиргарӣ дорад. Ин ғуна ашҳос ҳама дар талаби ин дунёҳастанд ва оҳират. Ҳамин дугонагии тафаккур ва аслбоҳтагӣ Кабириро ғурбатнишин, хизбро валанғор ва мардумро овора кардааст. Ин ғумроҳи роҳисӣёсат намедонад, ки масири иштирок дар сӣёсат созиш аст, на тафаккури ҳароби қотилӣ, осебрасонӣ ба миллат.

Тафсири хиёнатҳои Кабирӣ давом дорад

Киморов Салим, коршиноси Маркази ҷавонон, собик узви нахзат